

Núm. de Protocol: AD-098-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 4 9

PARTS:

Apel.lant: M.I. Govern

Representant i Advocada: R.C.

Apel.lada: P.C.P. S.L.

Representant: E.P.S.

Advocat: S.R.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de novembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-098-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de 30 d'abril de 1996 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar parcialment la demanda interposada per l'entitat mercantil "P.C.P. S.L." contra l'acord del M.I. Govern de data 11 d'octubre de 1995, desestimatori del recurs de reposició formulat contra un anterior acord de 22 de febrer del mateix any, que imposà a l'agent diverses sancions per infracció del Reglament Laboral.

L'esmentada sentència anul·là les nou sancions de 50.000 pessetes cadascuna que havien estat imposades per irregularitats en les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en considerar el Tribunal a quo que l'article 12 del Reglament Laboral -que havia estat aplicat en aquest cas- no tipifica cap actuació infractora, sinó que es limita a fer remissió a la normativa específica de la seguretat social.

2.- Disconforme amb aquesta resolució, el M.I. Govern interposà recurs d'apel·lació el 21 de maig de 1996, el qual fou formalitzat el 12 de juny següent davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia. En defensa de les seves pretensions, al·lega que l'article 12 del Reglament Laboral estableix un manament de dur a terme les cotitzacions a la seguretat social d'acord amb la legislació corresponent, la infracció del qual és objecte de sanció d'acord amb l'article 56.a del propi Reglament. D'altra banda, entén que el Reglament Contenciós de la CASS està derogat en aquest punt per la normativa posterior.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat pel M.I. Govern se'n va donar trasllat a la Societat apel·lada, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 2 de juliol de 1996, en el qual sol·licità la seva desestimació, en considerar que la sentència impugnada ha realitzat una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van donar per reproduïts els arguments que havien exposat en els escrits d'al·legacions anteriorment presentats.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Segons va declarar aquesta Sala en la sentència núm. 96-45 d'11 d'octubre de 1996 (Govern c. A.), encara que les infraccions penals i les administratives responen a certs principis comuns, en tractar-se de sengles manifestacions del *ius puniendi* de l'Estat, ambdues posseeixen una naturalesa pròpia i característica.

Pel que fa a la tipificació de les infraccions, i contra el que és usual en l'àmbit penal, el Dret administratiu sancionador recorre amb freqüència a la tècnica de la incriminació indirecta, de manera que la descripció del tipus es realitza mitjançant la combinació de dues normes diferents: la que conté un manament, ja sigui una obligació o una prohibició a càrrec dels administrats, i la que declara que l'incompliment del manament és constitutiu d'una infracció i fixa la sanció que ha de ser aplicada.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, les sancions que foren imposades a l'agent com a conseqüència d'una incorrecta cotització al règim de la seguretat social es fonamenten en l'aplicació de dos preceptes distints del Reglament Laboral, com són els articles 12 i 56.a. El primer ordena que les cotitzacions s'efectuaren d'acord amb la legislació vigent en matèria de seguretat social, mentre que el segon estableix que els infractors de les disposicions del Títol III del Reglament -entre les que s'inclou l'esmentat article 12- seran castigats amb multa de 25.000 a 50.000 pessetes.

Com es desprèn de les consideracions precedents, no és pot concloure que l'article 12 del Reglament Laboral conté un simple redactat enunciatiu, que no tipifica cap actuació infractora ni assenyala la conseqüència jurídica. Ans al contrari, mitjançant la tècnica de les normes de remissió o "en blanc", determina de forma concreta l'obligació de dur a terme les cotitzacions al règim de la seguretat social, el contingut de la qual ve determinat per la normativa sectorial específica. D'altra banda, les conseqüències de l'incompliment d'aquesta

obligació s'estableixen en l'article 56.a del propi Reglament, en els termes a que abans s'ha fet referència.

D'aquesta manera, el requisit de la *lex certa* -que és essencial en l'àmbit del dret sancionador- resulta substancialment satisfet, ja que es troba prevista tant l'obligació d'efectuar les cotitzacions a la seguretat social d'acord amb les previsions de la legislació sectorial (article 12 del Reglament Laboral), com la conseqüència jurídica que es deriva de l'incompliment d'aital obligació (article 56.a del propi Reglament).

La conducta de l'agent resulta, doncs, correctament tipificada en les resolucions impugnades, d'acord amb els preceptes esmentats, que són de plena aplicació tal i com ja es desprèn de la sentència de 14 de maig de 1993 del Tribunal Administratiu i Fiscal.

En conseqüència, el present recurs ha de ser estimat en tots els seus termes, tal i com es dirà en la part dispositiva d'aquesta resolució.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

1r.- Estimar el recurs d'apel·lació formulat per la representació del M.I. Govern contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de data 30 d'abril de 1996, la qual es revoca pel que fa a l'anul·lació de les nou sancions de 50.000 pessetes imposades a l'agent mitjançant les resolucions administratives impugnades.

2n.- Desestimar íntegrament la demanda formulada per l'actora contra els acords del M.I. Govern de data 22 de febrer i 11 d'octubre de 1995, els quals es confirmen en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré